

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 17Co/334/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3812211534
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 08. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Emília Zimová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2014:3812211534.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Emílie Zimovej a členov JUDr. Gabriely Janákovcej a JUDr. Eriky Zajacovej v právnej veci navrhovateľa: EOS KSI Slovensko, s.r.o Bratislava, Pajštúnska č. 5, IČO: 35724803, zast. TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o Bratislava, Pajštúnska č. 5, IČO: 36613843, proti odporcom: 1/ C. N. , nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom A., Ul. U. XX/XX, 2/ M. N., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom A., Ul. U. XX/XX, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcov: Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, IČO: 42476778, so sídlom Prešov, Važecká č. 16, zast. JUDr. Andrejom Cifrom, advokátom so sídlom v Lučenci, Ul. J. Kráľa č. 5/A, o zaplatenie 1.518,18 Eur s príslušenstvom, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 19. decembra 2012, č.k. 6C/131/2012-97, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e** .

Odporcom 1/, 2/ náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a** .

Navrhovateľ **j e p o v i n n ý** zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu náhradu trov odvolacieho konania v sume 79,18 Eur, k rukám jeho právneho zástupcu, do troch dní.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresný súd zamietol návrh, ktorým sa navrhovateľ domáhal proti odporcom 1/, 2/ zaplatenia istiny v sume 1.518,18 Eur s úrokom z omeškania 9 % ročne zo sumy 1.247,89 Eur od 29.06.2011 do zaplatenia. Uviedol, že navrhovateľ návrh zdôvodnil tým, že jeho právny predchodca uzavrel s odporcami zmluvu, ktorej súčasťou sú všeobecné obchodné podmienky v znení dodatkov, predmetom ktorej bolo poskytnutie splátkového úveru odporkyni 1/. Ide o zmluvu o úvere uzavretú podľa Obchodného zákonníka. Odporkyňa neplnila splátky v stanovených termínoch čím porušila povinnosť podľa zmluvy, preto postupca odstúpil od zmluvy a vyzval odporcov na úhradu dlžnej sumy. Pohľadávka navrhovateľa ku dňu postúpenia predmetnej pohľadávky predstavovala sumu 1.518,18 Eur, ktorá pozostávala z istiny 1.247,89 Eur, riadneho úroku 101,34 Eur, úroku z omeškania 168,95 Eur. Odporca 2/ uznal uvedený záväzok v dohode o uznaní záväzku, zároveň došlo aj k uznaniu nákladov inkasného konania, ktoré si navrhovateľ neuplatňuje. Po vykonanom dokazovaní dospel k záveru, že návrh navrhovateľa je potrebné zamietnuť. Právny vzťah medzi účastníkmi považoval jednoznačne za spotrebiteľský vzťah. Vzhľadom k tomu, že vedľajší účastník, ako aj odporcovia v konaní vzniesli námietku premlčania uplatneného nároku, zaoberal sa najskôr otázkou, či nárok navrhovateľa je premlčaný alebo nie je. Zistil, že v zmluve o splátkovom úvere bola dojednaná konečná splatnosť úveru dňom 10.01.2011 pri riadnom splácaní úveru v mesačných splátkach. Ku dňu 28.06.2011, kedy bola postúpená žalovaná pohľadávka, zostatok pohľadávky bol vo výške 1.518,18 Eur, z toho istina vo výške 1.247,89 Eur, úroky vo výške 270,29 Eur. Počet dní v omeškaní bol 1.234. Napriek tomu, že navrhovateľ

v návrhu na začatie konania tvrdil, že postupca od zmluvy odstúpil, uvedené odstúpenie od zmluvy k návrhu pripojené nebolo a toto nepredložil právny zástupca navrhovateľa ani na výzvy súdu, preto súd vychádzal zo záveru, že Slovenská sporiteľňa a.s. od zmluvy neodstúpila ani nevyhlásila mimoriadnu splatnosť úveru. Z uvedeného potom vyvodil, že pokiaľ pri riadnom splácaní úveru mala odporkyňa splácať mesačné splátky, dochádzalo k premlčaniu jednotlivých mesačných splátok samostatne u každej splátky. Keďže splatnosť všetkých omeškaných splátok nastala najneskôr 28.03.2009 (niektoré už v roku 2008 - 1234 dní v omeškaní k 28.06.2011), navrhovateľovi uplynula trojročná premlčacia doba najneskôr 28.03.2012. Návrh vo veci samej podal dňa 02.07.2012, t.j. po uplynutí trojročnej premlčacej lehoty, preto súd jeho návrh zamietol ako premlčaný. Pokiaľ navrhovateľ predložil do spisu dohodu o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku, podpísanú odporcom 2/, vyslovil názor, že týmto nedošlo k účinnému uznaniu záväzku s následkami predĺženia premlčacej lehoty na dobu 10 rokov. Vychádzajúc zo skutkových okolností, že z výsluchu odporcu 2/ bolo zistené, že zamestnanec navrhovateľa oslovil odporcu s podpisom tejto formulárovej listiny s tým, že si len predlžujú vymoženie tohto nároku, resp. že listina sa týka splátok, odporkyňa 1/ dohodu ani nepodpísala a odporca 2/ preukázateľne nemal žiadnu vedomosť o tom, že podpisuje aj uznanie záväzku, resp. či tento je alebo nie je premlčaný, odporcovia nedostali žiadne vyhotovenie tejto listiny a navrhovateľ mal vopred pripravené znenie vyhlásenia odporcov v uznaní záväzku, hodnotil takéto konanie ako konanie v rozpore s dobrými mravmi v zmysle ust. § 4 ods. 8 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, pretože navrhovateľ využitím mylných informácií dosiahol uznanie dlhu v záujme predĺženia premlčacej doby. Nečestnosť a nedobromyseľnosť konania navrhovateľa pri uzatváraní dohody o splátkach je podporované i tým, že v dohode nie sú žiadne splátky, ich výška, zročnosť uvedené. Je evidentné, že úmyslom navrhovateľa bolo zabezpečiť si pre seba právne isté postavenie na úkor nevedomosti odporcov ako spotrebiteľov. Takéto konanie považoval za nekalú obchodnú praktiku v zmysle § 8 ods. 4 zákona č. 250/2007 Z.z., ako aj za konanie rozporné s dobrými mravmi v zmysle § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka a predmetný úkon za neplatný v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p.

Proti rozsudku podal v zákonnej lehote prostredníctvom svojho právneho zástupcu odvolanie navrhovateľ, ktorý navrhol jeho zmenu, prípadne zrušenie a vrátenie veci okresnému súdu na ďalšie konanie. Súdu prvého stupňa vyčítal nesprávne právne posúdenie veci a nedostatočné zistenie skutkového stavu. V odvolaní citoval ust. § 110 ods. 1 Občianskeho zákonníka a § 558 Občianskeho zákonníka. Zotrval na svojom stanovisku, že odporca 2/ podpísal dňa 13.12.2011 dohodu o uzavretí splátkového kalendára a uznanie záväzku, prostredníctvom ktorej odporca 2/ pristúpil k záväzku odporcu 1/. Zároveň uznal tento záväzok voči navrhovateľovi vzniknutý zo zmluvy o splátkovom úvere uzavretej so Slovenskou sporiteľňou, a.s. dňa 13.12.2011 vo výške 1.518,18 Eur s príslušenstvom, čo do dôvodu a výšky a zaviazal sa splatiť tento záväzok v splátkach uvedených v dohode. Dohoda spĺňa všetky náležitosti, ktoré zákon vyžaduje pre platnosť pristúpenia a uznania dlhu zo strany dlžníka, teda má písomnú formu, vyplýva z nej dôvod vzniku pohľadávky, výška pohľadávky a prísľub dlžníka tento dlh zaplatiť. Zároveň odporca 2/ potvrdil vedomosť o premlčaní dlhu a následkoch s tým spojených. Došlo preto k nespochybniteľnému uznaniu dlhu, pričom na to, aby nastali právne účinky spojené s uznaním práva podľa § 110 ods. 1 druhá veta zákon nevyžaduje, aby dlžník mal v čase uznania vedomosť o premlčaní dlhu, keďže uznanie práva podľa § 110 ods. 1 druhá veta Občianskeho zákonníka nemožno stotožňovať s inštitútom uznania dlhu podľa § 558 Občianskeho zákonníka, čo potvrdzujú aj odlišné právne dôsledky, ktoré s nimi zákon spája. Súdu prvého stupňa vyčítal, že sa stotožnil s jednostrannými nepreukázanými vyjadreniami odporcu 2/, že o premlčaní dlhu a o následkoch premlčania nemal vedomosť, napriek tomu, že navrhovateľ v konaní predložil relevantný jednoznačný dôkaz, že odporca 2/ pristúpil k záväzku odporcu 1/, ktorý uznal a v ktorom zároveň aj potvrdil svoju vedomosť o premlčaní dlhu. Poukázal ďalej na to, že žiadne zákonné ustanovenie nebráni súdnemu uplatneniu aj premlčaného práva a zároveň premlčaním dlh nezaniká, nemožno teda ani prinajmenšom hovoriť o použití nekalých obchodných praktík. Odporcovia sú v mnohých prípadoch v omeškaní s úhradou dlžnej sumy niekoľko rokov a ich konanie potom nemožno považovať za morálne a čestné, a preto nemožno súhlasiť s tým, resp. je absurdné, ak by takémuto konaniu bola zo strany súdu poskytovaná ochrana. Vyslovil názor, že odporca 2/ po tom, čo sa oboznámil s obsahom dohody, svojím podpisom pristúpil k záväzku odporcu 1/, ktorý uznal a vyjadril svoju vedomosť s premlčaním pohľadávky. Odporca 2/ nebol k podpisu dohody žiadnym spôsobom donútený, navrhovateľ mu poskytol možnosť plniť už existujúci splatný záväzok odporcu 1/ v splátkach. Ďalej nesúhlasil, aby bol zaviazaný na úhradu trov právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka, pretože vedľajší účastník ako združenie na ochranu spotrebiteľa musí byť sám z

podstaty svojej existencie schopný poskytnúť právnu pomoc pri súdnych konaniach v spotrebiteľských veciach.

Odporcovia sa k odvolaniu navrhovateľa písomne nevyjadrili.

Vedľajší účastník navrhol rozsudok okresného súdu ako vecne správny potvrdiť. Zotrval na dovtedajších stanoviskách a citoval rozsudky Krajského súdu Prešov, Košice a Nitra, ako aj Banská Bystrica, týkajúce sa obdobných vecí.

Krajský súd preskúmal vec v zmysle ust. § 212 ods. 1 O.s.p. a zistil, že rozsudok okresného súdu je potrebné potvrdiť podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správny. Vo veci rozhodol bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p., podľa ktorého nie je potrebné nariaďovať pojednávanie odvolacieho súdu.

Rozsudok alebo uznesenie, ktorým sa končí konanie vo veci samej, možno v zmysle ust. § 205 ods. 2 O.s.p. odôvodniť len okolnosťami uvedenými pod písmenami a/ - f/ citovaného zákonného ustanovenia.

Navrhovateľ vo svojom odvolaní výslovne neoznačuje ani jeden z tam uvedených dôvodov na odvolanie, avšak uvádza, že podáva odvolanie z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci (dôvod na odvolanie podľa § 205 ods. 2 písm. f/ O.s.p.) a nedostatočného zistenia skutkového stavu (dôvod na odvolanie podľa § 205 ods. 2 písm. c/ O.s.p.).

Dôvod na odvolanie podľa § 205 ods. 2 písm. c/ O.s.p. je daný v prípade, ak účastník konania navrhol dôkaz, ktorý by bol spôsobilý preukázať právne významnú skutočnosť pre rozhodnutie vo veci samej a súd ho nevykonal, čím vzniká nedostatok v skutkových zisteniach, ktorý treba odstrániť.

V prejednávanej veci navrhovateľ neuvádza v odvolaní žiadne okolnosti, z ktorých by bolo možné vyvodiť, že navrhol dôkaz spôsobilý preukázať právne významnú skutočnosť pre rozhodnutie vo veci samej, pričom by nebol súdom prvého stupňa vykonaný. Táto okolnosť nevyplýva ani z obsahu zápisnice o pojednávaní súdu prvého stupňa.

Dôvod na odvolanie podľa § 205 ods. 2 písm. c/ O.s.p. nebol preto uplatnený opodstatnene.

Dôvod na odvolanie podľa § 205 ods. 2 písm. f/ O.s.p. je podľa súdnej praxe daný v prípade mylnej aplikácie a výkladu právnej normy na zistený skutkový stav alebo použitie právnej normy, ktorú na skutkový stav vôbec nemožno použiť.

Vzhľadom na obranu odporcov, ako aj vedľajšieho účastníka na strane odporcov, súd prvého stupňa sa dôvodne zaoberal charakterom uplatnenej pohľadávky a túto posúdil ako nárok zo spotrebiteľskej zmluvy. Právny vzťah medzi účastníkmi je vzťah zo spotrebiteľskej zmluvy, preto je potrebné na tento právny vzťah aplikovať ustanovenia, ktoré spravujú právne vzťahy spotrebiteľského charakteru. Tieto ustanovenia je potrebné aplikovať aj na právne úkony, ktoré bezprostredne nadväzujú na spotrebiteľskú zmluvu, teda aj na právny úkon uznania dlhu, na ktorej skutočnosti nič nemení postúpenie pohľadávky na iný subjekt.

V predmetnej veci z vykonaného dokazovania vyplynulo, že právny predchodca navrhovateľa neodstúpil od uzavretej zmluvy o úvere ani nevyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru. Pokiaľ sa jedná o premlčanie, dochádzalo potom k premlčaniu jednotlivých mesačných splátok samostatne u každej splátky, pričom súd prvého stupňa správne aplikoval premlčaciu dobu podľa Občianskeho zákonníka, ktorá je trojročná. Keďže z vykonaného dokazovania vyplynulo, že splatnosť všetkých omeškaných splátok nastala najneskôr 28.03.2009, navrhovateľovi uplynula trojročná premlčacia doba najneskôr 28.03.2012. Návrh

vo veci samej bol podaný dňa 02.07.2012, t.j. po uplynutí trojročnej premlčacej lehoty, preto námietka premlčania bola vznesená oprávnene.

Pokiaľ sa jedná o uznanie dlhu, súdna prax vychádza zo stanoviska, že dohoda o splátkach je typickým formulárovým ošetrením vzniknutého stavu, kedy sa na podpis spotrebiteľovi predkladá zdanlivo výhodný formulár o splátkach s podsunutou rozhodcovskou klauzulou. Pri vyhodnocovaní praktiky veriteľa súd prihliada na úroveň priemerného spotrebiteľa (Smernica Rady a EP 2005/29, bod 18 preambuly), kedy hrozí nebezpečenstvo, že takýto spotrebiteľ podpíše dokument sledujúci dosiahnutie splátok. V skutočnosti ide podľa citovanej Smernice o nekalú obchodnú praktiku a nie o odbornú starostlivosť dodávateľa v záujme zvýšenia kvality života ľudí. Aj v danom prípade dohodu o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku treba považovať za formulárový dokument, ktorý má zdanlivo pôsobiť ako ústupok navrhovateľa vo forme povolenia splátok dlhu, avšak jeho cieľom je dosiahnutie uznania záväzku a tým predĺženie premlčacej lehoty na uplatnenie nároku, ako aj dosiahnutie súhlasu s rozhodcovskou doložkou. Z jej textu je zrejmé, že ide o formulár, ktorý navrhovateľ používa vo vzťahu k neurčitému počtu dlžníkov. Na základe prípadov z praxe možno konštatovať, že ak dlžník podpisuje takúto dohodu, nerobí to z dôvodu, aby uznal svoj záväzok, ale aby dosiahol splátky svojho dlhu. Uznanie záväzku je cieľ sledovaný predovšetkým veriteľom a nie dlžníkom a keďže ide o predformulované tlačivo, dlžník pri uzatváraní dohody o splátkach nemôže jeho obsah ovplyvniť.

Takáto dohoda je považovaná v praxi súdov Slovenskej republiky za rozpornú s dobrými mravmi. Text dohody je podpísaný na dopredu navrhovateľom pripravený formulár, vytlačený drobným písmom, ktorého obsah nemôže druhá strana ovplyvniť. Zároveň je vždy potrebné prihliadnuť aj na okolnosti, za ktorých takýto úkon vznikol. Dohoda, týkajúca sa uznania dlhu, nebola iniciovaná odporcom ako spotrebiteľom, ktorý jej uzavretím nič nezískal, ale naopak zhoršil svoje postavenie. Z výpovede odporcu 2/ je zrejmé, že odporca 2/ nemal vedomosť o tom, že podpisuje aj uznanie záväzku, resp. vedomosť o tom, či tento je alebo nie je premlčaný.

Konaním v rozpore s dobrými mravmi sa pre účel zákona o ochrane spotrebiteľa rozumie aj konanie, ktoré je v rozpore so vžitými tradíciami a ktoré vykazuje zjavné znaky diskriminácie alebo vybočenia z pravidiel morálky, uznávanej pri predaji výrobku alebo poskytovaní služby, alebo môže privodiť ujmu spotrebiteľovi pri nedodržaní dobromyseľnosti, čestnosti, zvyklosti a praxe a výraznú nerovnosť zmluvných strán, ako aj porušovanie zmluvnej slobody.

V prejednávanej veci k dobrovoľnému rozhodnutiu zo znalosti veci zo strany dlžníka uznať premlčaný dlh nedošlo, ale naopak navrhovateľ v snahe reparať pochybenie svojho právneho predchodcu, spočívajúce v nepodaní návrhu na začatie konania pred uplynutím premlčacej doby a vyhnúť sa tak novej námietke premlčania a zamietnutiu žaloby inkorporoval do dohody o splátkach vyhlásenie o uznaní dlhu bez podania vysvetlenia dlžníkovi.

Za daných okolností preto súd prvého stupňa postupoval správne, keď prihliadol na námietku premlčania vznesenú vedľajším účastníkom konania ako aj odporcami a návrh na začatie konania zamietol podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého sa právo premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej.

Pokiaľ sa jedná o priznané trovy vedľajšieho účastníka konania, aj odvolací súd vedľajším účastníkom uplatnené trovy právneho zastúpenia považoval za účelne vynaložené. Z obsahu spisu mal odvolací súd za preukázané, že vedľajší účastník do konania riadne vstúpil, jeho právny zástupca zastúpenie riadne prevzal a v konaní právne kvalifikovane vznesol námietku premlčania, preto nie je dôvod na nepriznanie náhrady trov právneho zastúpenia.

Krajský súd preto rozsudok okresného súdu potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol tak, že odporcom, ktorí boli v odvolacom konaní úspešní, náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, pretože si ju neuplatnili postupom upraveným v ust. § 151 ods. 1, 2 O.s.p.

O trovách konania vedľajšieho účastníka na strane odporcov rozhodol podľa § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 O.s.p. tak, že vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcov, ktorý bol tiež v odvolacom konaní úspešný, priznal náhradu trov odvolacieho konania spočívajúcu v odmene za právne zastúpenie podľa § 10 ods. 1 Vyhlášky č. 655/2004 Z.z., za 1 úkon právnej služby: vyjadrenie k odvolaniu v sume 71,37 Eur + režijný paušál 7,81 Eur, spolu v sume 79,18 Eur.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.